

[Inger Gautier Schmit.]

Nu kan man jo nok sige, at Afgiften paa Hvede, og Prisen paa Rugbrød er to forskellige Ting. Vi skal her stemme om en Afgift paa Mel, og vi snakker om Rugbrød, men det faktiske Forhold er dog dette, at Afgiften paa Mel nødvendigvis dyrere Brød. Derfor finder jeg det fuldstændig berettiget at sige, at det havde været overordentlig tilfredsstillende, om vi i Betænkningen havde kunnet se Udtalelser fra vore Udvalgsmedlemmer, som viste, at de gennem de Oplysninger, de havde faaet i Udvalget af den højtærede Minister, og gennem de Beregninger, de havde faaet forelagt — Beregninger, som jeg mener burde have været fremskaffet, inden dette Lovforslag blev forelagt Rigsdagen —, havde faaet et klart Indtryk af, at den Brødpris, vi herefter kan vente, er fuldt ud berettiget.

Jeg husker vor sidste Diskussion om Brødprisen, dengang Rugbrødet steg 12 Øre. Da de forskellige Beregninger blev forelagt Udvalget, viste det sig, at der var 3—4 Øre, hvorom det blev sagt, at de blev henregnet under Eventuelt. Det vilde interessere mig meget at faa at vide, om der ogsaa i den Brødpris, man nu venter, er 3—4 Øre, der kan henregnes til Eventuelt.

Jeg saa ogsaa meget gerne, at Ministeren tog under Overvejelse, om det er rigtigt, naar Priskontrolraadet skal godkende Prisen paa en Vare, stadig at opretholde den Betragtning, at man skal have Lov til at tjene lige saa meget, som man har tjent tidligere. Der er jo ingen, der siger, at den Betragtning skal lægges til Grund for Beregningen, at man skal have Lov til at tjene lige saa meget som sidste Aar. De fleste Mennesker tjener ikke saa meget som sidste Aar, deres Penge slaar ikke saa godt til, og derfor mener jeg, det er berettiget at sige, at de store Fabriksvirksomheder, som fremstiller denne Vare, ikke kan vente at faa godkendt den Betragtning, at de maa beregne sig en Indtægt, som staar i Forhold til den, de havde sidste Aar. Vi maa, synes jeg, se saadan paa det, at Spørgsmaalet om Rugbrødsprisen er en Samfundssag, og en hvilken som helst Pris, som bliver forelagt Ministeren, maa underkastes den nøjeste Undersøgelse med Hensyn til, hvorvidt det er nødvendigt at godkende den.

Jeg tror, at Ministeren efter de Udtalelser, der er fremsat her i Dag saavel af den tidligere Taler som af mig, har faaet Indtryk af, at vi meget gerne vil være retfærdige til alle Sider, men at vi ikke kan forstaa — og jeg tror, det vil være vanskeligt for Tusinder af Husmødre Landet over at

forstaa det —, at en saa voldsom Prisforhøjelse skal finde Sted ud over det, den højere Kornpris nødvendigvis maa medføre. Jeg henstiller til Ministeren paa ny nøje at undersøge denne Sag og gaa Beregningerne nøje igennem. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det maa være muligt at faa Rugbrødsprisen længere ned. Jeg synes næsten, man maa kræve, at de, der arbejder med disse Ting, finder en Udvej, for det er en for høj Rugbrødspris og en Stigning, der er for voldsom at tage paa een Gang.

Hartvig Frisch: Jeg synes, der skal være en vis Mening i alting. I Gaar hævdede det ærede Medlem Hr. Kristen Amby meget kraftigt, at man saa vidt muligt skal sætte sig imod, at Rugbrødsprisen stiger. Jeg tror, det ærede Medlem har kunnet mærke, at hvad angaar Interessen for saa vidt muligt at holde Brødprisen nede, har han hele denne Sal bag sig. I Dag har det ærede Medlem valgt den Form ligefrem at kaste sig over Landbrugsministeren, at overfalde ham og bruge Vendinger, som maa have virket meget stødende paa de fleste herinde, og det tilmed her, hvor den højtærede Landbrugsminister henvender sig til os for at faa vor Godkendelse af et Lovforslag vedrørende Forholdet mellem Hvedemel og Rugmel, som tjener til at nedsætte Brødprisen. Han gør i Forbindelse med dette Lovforslag Rigsdagen den overordentlige Tjeneste at give den de Oplysninger, han har faaet gennem det Organ, der er det officielle, det, han har at henholde sig til, nemlig Priskontrolraadet, og giver os derved Lejlighed til at faa denne Debat, skønt den i og for sig ikke vedrører Lovforslaget. Jeg finder det rigtigt, at Landbrugsministeren har knyttet disse Bemærkninger til det, men jeg vil protestere kraftigt imod, at dette skal give Anledning til, at et Medlem, ude af sig selv aabenbart, kaster sig over den højtærede Landbrugsminister med Udtryk som dem, han har brugt her.

Lad os diskutere denne Sag paa det rene og klare Grundlag, at det er et Lovforslag, der vedrører Forholdet mellem Priserne paa Hvedemel og Rugmel. Disse Oplysninger, der er givet af Priskontrolraadet, som falder ind under en anden Minister, der tilmed faktisk vedrørende Priserne her i Landet har, hvad man kan kalde diktatorisk Myndighed — der kan ikke gennemføres en eneste Pris uden hans Billigelse —, synes jeg, man skal lade være at benytte til et Angreb af denne Art paa Landbrugsministeren. Skulde man ikke hellere, naar det drejer sig om saa alvorlige